

kan man spørge, når vi nu diskuterer den kon-tanthjælp, hvor vi lavede en regulering. Det var jo, at hvis man havde et ægtepar på kontant-hjælp, og hvis den ene skulle ud og tage et arbej-de, så skulle vedkommende op og tjene 28.000 kr. – 28.000 kr.! – for at det overhovedet kunne betale sig at tage det arbejde.

Det, der skaber værdighed, er jo i videst muligt omfang at gøre folk selvforsørgende. Det skal kunne betale sig at arbejde i det her sam-fund, må jeg sige til hr. Villy Søvndal. Det er jo derfor, vi har taget de initiativer, som vi har taget.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Det er jo en flot bemærkning af en ordfører fra et regeringsparti, der foreløbig har bidraget til, at der er kommet 30.000 flere arbejdsløse i regerin-gens regeringstid, at reguleringen er foretaget, for at folk skal tage et arbejde. Altså det bare rå-ber til himlen. Men jeg synes, det var et interes-sant svar, når Venstres ordfører bliver taget i ci-tatfusk. Det her er den centrale kritik i rådets rapport.

Må jeg ikke godt også anmode Venstre om at lade være med at bruge tallene sådan, som de gør. Hr. Ole Sohn har lige påvist al praleriet om-kring flere penge til forskning – det holder ikke. Det holder heller ikke, når Venstre siger, at de har tilført 5 mia. kr. ekstra til de udsatte grupper. Det er simpelt hen usandt, kan jeg sige til hr. Jens Rohde. Det er usandt. Man kunne også godt sige det lidt mere direkte: Det er løgn og bedrag. Og jeg påtager mig meget gerne opgav-en at dokumentere, at det i den grad er løgn og bedrag.

Kl. 9.50

Så vil jeg bare spørge hr. Jens Rohde: Hvis det bliver påvist, vil hr. Jens Rohde så sige undskyld for sammen med Venstre at have misledt hele Danmarks befolkning med nogle tal, der er så centrale? Det er simpelt hen bedrag, og jeg tror desværre godt, hr. Jens Rohde ved det.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg synes sådan set, at hr. Villy Søvndal, når han bruger så kraftige udtryk som løgn og bedrag, skulle komme med den dokumentation, inden han fremsætter dem. Det har han nemlig ikke gjort. Hr. Villy Søvndal må jo erkende, som jeg sagde det i min tale, at dels satspuljemidlerne, dels nye initiativer fra regeringen har medført,

at der til de socialt udsatte bruges 5 mia. kr. mere i dag, end der blev tidligere.

Hr. Villy Søvndal må da i det mindste nå til den erkendelse – hvis han ikke vil erkende, at vi har taget en lang række initiativer, som jeg godt kunne stå og liste op her i forhold til de socialt udsatte – at satspuljemidlerne, som jo er lige så gode penge, som alle mulige andre penge, giver en økonomisk indsprøjtning til de mest udsatte grupper hvert eneste år. Det kan hr. Villy Søvndal ikke løbe fra. Ellers må jeg sige, at så er hr. Villy Søvndal og SF med i det forkerte forlig, for SF er jo også et af satspuljepartierne.

(Kort bemærkning).

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Til hr. Jens Rohde vil jeg sige, at vi jo fra år til år kan se, at der er flere og flere, der søger om hjælp fra satspuljen, så det kunne måske også indikere, at der kom flere og flere socialt svage i det her samfund.

Det var nu noget helt andet, jeg gerne ville spørge hr. Jens Rohde om. Det var, fordi hr. Jens Rohde i et af sine svar nævnte SP-ordningen. Kunne hr. Jens Rohde ikke oplyse, hvem det var, der fik flest skattelettelser i forbindelse med sus-pensionen af SP-ordningen?

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Regeringens forårspakke er jo skruet sådan sam-men, at vi allerede den 1. januar startede med at gå ind og sikre en lettelse af bundskatten. Det var målrettet de laveste indkomster. Hvorfor gjorde vi det? Det gjorde vi, fordi det skulle kun-ne betale sig at arbejde. Folk, navnlig de lavest lønnede, skulle have mere ud af at gå på arbejde.

Så er det sådan, at man i sin tid lavede en tvungen opsparing, og den opsparing valgte den tidligere regering at gøre til en decideret skat ved at sikre, at der skulle en omfordeling til. Det ændrede denne regering, med det samme den kom til, og sagde: Det er en opsparing, jo flere penge, du sætter ind, jo flere skal du have tilbage. Der er altså ikke tale om en skat, der er tale om en opsparing.

Så er det jo selvfølgelig klart, at når man sus-penderer den tvungne opsparing, får de menne-sker, der betaler flest penge ind til den opspa-ring, selvfølgelig også flest penge mellem hæn-derne ved selv at disponere over den opsparing. Det er der jo ikke noget mærkeligt i. Sådan er det jo, når vi har et progressivt skattesystem.